

der i Appellinstansen, naar behørig Indstævning havde fundet Sted, kunde finde en Realitetsprøve Sted eller i alt Fald en Beskyttelse for den Part, der skulde have været stævnet i Underinstansen, men ikke var bleven det.

Hvad § 3, Litr. e, angaar, er jeg ganske enig med den ærede Forslagsstiller. Det er rigtigt, som den ærede Forslagsstiller sagde, at der af Folketinget var stillet et andet Forslag, som gik ud paa, at disse Fuldmagter skulde være tinglæste ved den tjenende Ejendoms Værneting. Det blev imidlertid her i Tinget forandret og givet den Affattelse, som Lovforslaget paa dette Punkt nu har. I Folketinget gjordes der ingen Indvending derimod, man accepterede det netop, fordi der var et Ønske om at faa Loven i det hele igennem, saa at man derfor ikke paa det rent underordnede Punkt vilde lægge Vanskeligheder i Vejen. Ved sidste Behandling i Folketinget drejede det sig alene om Affattelsen af § 7, og jeg har den Tro, at hvis den sidste Behandling i Folketinget ikke den Gang havde fundet Sted 10 Dage før Folketingsvalget, vilde man sikkert den Gang være naaet til at faa Ende paa denne Sag, og jeg nærer ganske sikkert Haab om, at det nu, da der er saa god Tid, skulde lykkes.

Forslagsstilleren (P. G. C. Jensen): Jeg skal blot gøre en kort Bemærkning endnu. Den højtærede Minister sagde med fuldkommen Føje, at den Mand, der har en Rettighed, en tinglæst Ret, skal beskyttes og beskærmes, og føjede til, at han maatte fremfor alt siges at være i god Tro, saaledes at naar jeg vilde særlig lægge Vægt paa at beskytte den godtroende Besidder, maatte dog Ejeren af Servitutten være endnu nærmere til Beskyttelse. Det er jo ikke paa Forhaand givet, at den Mand, der saaledes dukker op, hvad enten han nu kommer fra Smørømvre eller Smørøvnedre, har været i god Tro. Man kunde jo endog saa tænke, at denne Mand meget godt har vidst, at han egentlig skulde have været stævnet, men at han ikke vilde møde i Sagen for netop bagefter at gøre Kvalm og paa den ene eller anden Maade se at skaffe sig nogle Fordele. Det er slet ikke udelukket, at det kunde ske, men der er en Grundsatning, som jeg mener, man dog maa fastholde, som jeg tror, at Domstolene vel i alle Lande ere komne ind paa, og som man for Resten ogsaa her er kommen ind paa, og det er den, at man ikke vil er-

kende, at man strengt og udendvidere skal følge Ordene i en eller anden gammel Bestemmelse, eller med andre Ord, at man ikke skal ødelægge Værdier til ingen Nytte. Det vil altsaa sige, at dersom en Mand kommer i det Tilfælde, jeg nævnedes før, at en ham tilhørende Vejservitut med Urette er bleven udslettet, vilde det være en ganske hensigtsløs Ødelæggelse af Værdier, dersom man gav ham Ret til at forlange af den godtroende Besidder af Ejendommen, at han skulde rive sin Bygning ned. Man skal derimod sige til ham: Det, du skal have, er Erstatning for det Tab, du lider, du skal formulere dit Tab, og det skal du have Erstatning for og ikke videre. Det er et Hensyn, der bør komme i Betragtning ved Spørgsmaalet om, hvorledes Adgangen til Appel skal være. Jeg mener, det vil blive Genstand for Undersøgelse, naar et eventuelt Udvalg bliver nedsat.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling:

vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Omtale eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Aktsbeskrivelse m. m. i borgerlige Retsager.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2445 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Alberti): Ogsaa Tanken i dette Lovforslag kan jeg fuldtud slutte mig til. Forslaget har været til Behandling for 2 Aar siden her, og efter at det var gennemgaaet forskellige Forandringer, blev det til sidst vedtaget i en Skikkelse, som jeg kunde tiltræde, hvorefter det gik til Folketinget. Den ærede Forslagsstiller har nu forelagt Forslaget i